

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У. 11796/15
12.08.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Душанке Марјановић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, у управном спору тужби тужиоца А.А. из Б., ул. ..., бр...., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда, Б., ради поништаја решења број: од 28.07.2015. године, решавајући о захтеву тужиоца за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Б. број: од 04.12.2014. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.08.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев тужиоца А.А. из Б., за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Б. Број: од 04.12.2014. године, до окончања управног спора у предмету Управног суда 23 У. 11796/15.

Образложење

Тужилац је дана 11.08.2015. године поднео Управном суду тужбу ради поништаја решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда, Б., број:..... од 28.07.2015. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале за град Б., број: од 04.12.2014. године. Наведеним првостепеним решењем, у ставу првом диспозитива, одређено је да тужиоцу престаје право и исплата инвалидске пензије од 01.01.2015. године, а у ставу другом диспозитива, констатовано је да жалба не одлаже извршење тог решења. Наводима тужбе тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Поднеском предатим Управном суду истог дана, 11.08.2015. године, тужилац, сагласно одредби члана 23. Закона о управним споровима, истиче захтев за одлагање извршења решења првостепеног органа број: од 04.12.2014. године. Указује да је против наведеног решења, а на основу кога тужиоцу престаје право и исплата инвалидске пензије од 01.01.2015. године, изјавио жалбу која не одлаже извршење истог, те да је другостепени орган оспореним решењем наведену жалбу одбио. Истиче да је услед извршења наведеног решења од 04.12.2014.године претрпео материјалну штету, односно да му је угрожена егзистенција, с обзиром на то да остаје без прихода за

живот, а да предложено одлагање извршења није у супротности са јавним интересом. Уз захтев је приложио: решење првостепеног органа од 04.12.2014. године, жалбу изјављену против тог решења од 24.12.2014. године, оспорено решење туженог органа од 28.07.2015. године и уверење Секретаријата за финансије, Управе јавних прихода града Б., Одељење Ч. број: од 11.08.2015. године према коме тужилац није евидентиран у службеној евиденцији као обвезник по основу изворних локалних јавних прихода.

Разматрајући захтев за одлагање извршења решења, Управни суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, одредбом члана 23. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), прописано је да, по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу.

Имајући у виду наводе у поднетом захтеву и доказе приложене уз захтев, Управни суд је нашао да захтев за одлагање извршења решења првостепеног органа од 04.12.2014. године треба усвојити до окончања поступка у предмету овог суда 23 У. 11796/15. Ово са разлога што би извршењем наведеног решења, односно обустављањем исплате пензије, тужиоцу била нанета штета која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, па суд налази да су у конкретном случају испуњени услови из члана 23. став 2. Закона о управним споровима за одлагање извршења наведеног решења, до доношења одлуке суда у овом управном спору.

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу одредбе члана 23. став 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.08.2015. године, 23 У. 11796/15

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У.12676/16
13.09.2016. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Гајић Салзбергер и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из С., кога заступа пуномоћник ..., адвокат из С., бр. ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција Београд, ради поништаја решења број: од 20.07.2016. године, одлучујући о захтеву за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале С. бр. од 29.02.2016. године, у предмету инвалидске пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.09.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев тужиоца А.А. из С. **И ОДЛАЖЕ** извршење решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале С., број: од 29.02.2016. године, до доношења одлуке суда по тужби.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац А.А. из С. поднео је дана 09.09.2016. године тужбу Управном суду, ради поништаја решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција Београд, од 20.07.2016. године којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала С. бр. од 29.02.2016. године, којим је тужиоцу утврђен престанак права и исплата инвалидске пензије са 01.03.2016. године. Наводима тужбе тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да тужени оспореним решењем укида примену члана 218. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и позивајући се на члан 96. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ображаје да је тим чланом омогућено органима фонда да поступак спроведу у случајевима када постоји сумња да је дошло до промене у стању инвалидности која утиче на остварено право и ако корисник није поднео захтев за утврђивање те промене, због чега се у конкретној управној ствари из наведених разлога не може применити одредба члана 218. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи, а туженог обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од ... динара.

У поднетој тужби, тужилац је у складу са одредбом члана 23. став 1. Закона о управном споровима, истакао захтев за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијале С., број: ... од 29.02.2016. године, наводећи да би

извршење тог решења тужиоцу произвело ненадокнадиву штету по живот, будући да се тужиоцу старом и болесном кориснику пензије обуставља исплата исте и здравствено осигурање, због чега је изложен и континуираном стресу.

Разматрајући захтев за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале С., број ... од 29.02.2016. године, Управни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 23. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09), прописано је да по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу.

Оцењујући основаност захтева тужиоца за одлагање извршења решења од 29.02.2016. године, а узимајући у обзир правне последице коначног решења, које се огледају у обустави исплате инвалидске пензије тужиоцу од 01.03.2016. године, Управни суд је нашао да су испуњени услови за одлагање извршења наведеног решења, кумулативно прописани цитираном одредбом члана 23. став 2. Закона о управним споровима. Ово стога што би извршењем решења првостепеног органа и обустављањем исплате инвалидске пензије од 01.03.2016. године, одређене решењем број: од 16.09.2003. године, као извора прихода, тужиоцу била нанета штета која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, при чему се по оцени суда одлагањем не наноси већа или ненадокнадива штета противној странци. Стога је суд уважио захтев за одлагање извршења решења првостепеног органа од 29.02.2016. године, до доношења одлуке по тужби, а сви наводи у тужби биће цењени након увида суда у комплетне списе овог предмета у поступку одлучивања о основаности тужбе, односно при оцени законитости оспореног решења туженог органа.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву решења применом одредбе члана 23. став 4. Закона о управним споровима (“ Службени гласник РС”, бр. 111/09).

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 13.09.2016. године, 23 У. 12676/16

Записничар
Мира Стевић Капус, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ/НМ

Република Србија
УПРАВНИ СУД
16 Уо. 82/15
18.06.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Гајић Салзбергер и Марјане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Мајом Панић, као записничарем, одлучујући о захтеву С. С. из С.,, чији је пуномоћник ..., адвокат из С., ... бр. ..., за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала С., број од 0..... године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа одржаној дана 18.06.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев С. С. из С., за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала С., број ... од 07.05.2015. године, до окончања поступка по жалби од 26.05.2015. године у управном поступку.

О б р а з л о ж е њ е

С. С. из С., поднела је преко пуномоћника, дана 16.06.2015. године, Управном суду захтев за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала С., број ... од 07.05.2015. године, којим је, ставом I диспозитива, одређено да се С. С. из С. обуставља исплата инвалидске пензије одређена решењем бр. ... од 28.12.2001. године, са 01.06.2015. године, а ставом II диспозитива, одлучено да жалба не одлаже извршење решења.

У захтеву за одлагање извршења решења од 16.06.2015. године, подносилац захтева је навела да покретање поступка по одредби члана 96. важећег закона на осигуране случајеве настале у време важења Закона о основама пензијског и инвалидског осигурања ("Службени лист СРЈ", бр. 30/96), представља повреду одредбе члана 218. Закона о ПИО и да је у директној супротности са забраном принципа ретроактивности закона, као и да би извршење овог решења подносиоцу нанело ненадокнадиву нематеријалну и материјалну штету и изазвало несагледиве последице, а јавни интерес, одлагањем његовог извршења не би био угрожен. Предлаже да суд, у складу са чланом 23. Закона о управним споровима, одложи извршење решења од 07.05.2015. године до његове правноснажности.

Разматрајући захтев за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала за град Београд, број 182.7.1.174-15 од 07.05.2015. године, Управни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 23. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), прописано је да по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу. Одредбом става 3. тачка 2. наведеног члана, прописано је да изузетно, странка из управног поступка може тражити од суда одлагање извршења управног акта и пре подношења тужбе када је изјављена жалба која по закону нема одложно дејство, а поступак по жалби није окончан.

Имајући у виду наводе у поднетом захтеву и доказе приложене уз захтев, Управни суд је нашао да захтев за одлагање извршења решења првостепеног органа од 07.05.2015. године, треба усвојити до окончања поступка по жалби, поднетој дана 26.05.2015. године, а која не одлаже извршење наведеног решења. Ово са разлога што би извршењем наведеног решења, односно обустављањем исплате пензије, подносиоцу захтева била ненета штета која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу. Стога, суд налази да су у конкретном случају испуњени услови из члана 23. став 2. и 3. Закона о управним споровима, за одлагање извршења решења од 07.05.2015. године, до доношења одлуке по жалби у управном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу одредбе члана 23. став 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.06.2015. године, 16 Уо. 82/15

Записничар
Маја Панић,с.р.

Председник већа – судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ

Република Србија
УПРАВНИ СУД
22 Уо 70/15
30.04.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Весне Даниловић и Слађане Бојовић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, записничарем, одлучујући о захтеву за одлагање извршења решења В. М. из С. , чији је пуномоћник Зорица Тршић, адвокат из Смедерева, за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Смедерево, број од 21.11.2014. године, у правној ствари инвалидске пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВА СЕ захтев М. В. из С. и **ОДЛАЖЕ** извршење решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Смедерево, број од 21.11.2014. године до окончања управног поступка.

Образложење

М. В. из С. је дана 29.04.2015. године, поднео захтев за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Смедерево, број од 21.11.2014. године, којим М. В. престаје право и исплата инвалидске пензије од 01.12.2014. године (став I диспозитива), жалба не одлаже извршење решења (став II диспозитива).

Подносилац захтева је, указујући на незаконитост донетог решења предложио да суд одложи његово извршење, имајући у виду, да жалба коју је изјавио у законом прописаном року нема одложно дејство. Навео је да му је решењем филијале бр. од 16.09.2003. године, након што му је утврђен губитак радне способности, признато право на инвалидску пензију почев од 10.02.2003. године. Међутим, налазом, оценом и мишљењем број од 20.10.2014. године, Комисија за утврђивање промена, утврдила је да код подносиоца на дан прегледа 20.10.2014. године не постоји губитак радне способности. Навео је, да је пензија једини приход од кога издржава себе и супругу, и подмирује све пореске обавезе, као и обавезе настале утрошком струје, воде, комуналија, као и отплату кредита добијеног од банке. Укидањем пензије, прети му опасност да због неизмирених обавеза на име станарине и других побројаних давања буде не само тужен, него и избачен из стана, без своје кривице, а на основу незаконитог решења. Истовремено са престанком права на пензију укида му се и здравствено осигурање, посебно имајући у виду да незаконито решење о престанку права, представља директан удар на здравствено стање како због стреса и страха због губитка egzистенцијалног минимума, тако још више због немогућности да себи и супрузи обезбеди адекватно лечење без којих ће неминовно доћи до

погоршања здравственог стања, а све ово ће изазвати несагледеве последице по здравље и живот подносиоца захтева. Обустављање права на исплату пензије без законског основа и другог основаног и оправданог разлога противно је Закону о ПИО, Уставу Републике Србије чл. 1 Протокола бр. 1 уз Конвенцију о људским правима и основним слободама. Опстајање у правном животу оспореног акта, чије се одлагање извршења захтева, сигурно би нанело ненадокнадиву нематеријалну и материјалну штету подносиоцу захтева и изавало несагледеве последице. Наступање штете може се спречити одлагањем извршења решења, јер већ на први поглед постоји нарушавање стеченог права, а наступајућа штета не би се мола отклонити доношењем коначног акта, а јавни интерес не би био угрожен, већ би само одлагање било у јавном интересу.

Одлучујући о поднетом захтеву за одлагање извршења решења, оценом навода истакнутих у поднетом захтеву, Управни суд је нашао да захтев треба уважити.

Наиме, одредом чл. 23. Закона о управним споровима, прописано је да тужба, по правилу, не одлаже извршење управног акта против кога је поднета. (став 1.) По захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу. (став 2.) Изузетно, странка из управног поступка може тражити од суда одлагање извршења управног акта и пре доношења тужбе: 1) у случају хитности; 2) када је изјављена жалба која по закону нема одложно дејство, а поступак по жалби није окончан. (став 3.) По захтеву за одлагање извршења суд одлучује решењем, најкасније у року од 5 дана од дана пријема захтева из става 2. и 3. овог члана (став 4.)

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о управним споровима, те наводе истакнуте у поднетом захтеву за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Смедерево, број ... од 21.11.2014. године, Управни суд је оценио да у конкретном случају има места уважавању захтева за одлагање извршења наведеног решења до окончања управног поступка. Ово са разлога што је суд, на основу навода истакнутих у захтеву, оценио да би извршењем управног акта чије се одлагање тражи и обуставом исплате инвалидске пензије од дана 01.12.2014. године, као извора прихода, подносилац захтева претрпео штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, при чему се по оцени суда одлагањем не наноси већа или ненадокнадива штета евентуалном заинтересованом лицу, будући да заинтересованог лица у смислу чл. 13. ЗУС-а и нема.

Са свега изнетог, Управни суд је применом одредбе члана 23. ст. 4., а у вези са цитираном одредбом става 3. истог члана Закона о управним споровима, будући да су у конкретном случају кумулативно испуњени законом прописани услови за уважавање захтева, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.04.2015. године, 22 Уб 70/15

Записничар
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић, с.р.

МН

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У 14015/15
09.10.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, решавајући о захтеву тужиоца Р. М. из С. чији је пуномоћник Зорица Тршић, адвокат из Смедерева, за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијале Смедерево, број: од 09.06.2015. године, у предмету инвалидске пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев тужиоца Р. М. из С. за одлагање извршења решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијале Смедерево, број: од 09.06.2015. године, до доношења одлуке по тужби у предмету 14 У 14015/15.

Образложење

Тужилац је дана 06.10.2015. године, поднео тужбу Управном суду ради поништаја решења туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекције фонда, Београд број: од 08.09.2015. године, којим је одбијена његова жалба изјављена против решења Филијале Смедерево, број: од 09.06.2015. године.

Како са разлога ближе наведених у тужби, тужилац налази да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак и одлуку. Истом тужбом, с позивом на одредбу члана 23. Закона о управним споровима, тужилац је предложио да суд одложи извршење решења филијале Смедерево, број: од 09.06.2015. године, до доношења одлуке у управном спору, којим је утврђено да тужиоцу престаје право и исплата инвалидске пензије од 01.07.2015. године, уз упозорење да жалба не одлаже извршење решења. У вези са датим предлогом, тужилац је навео да укидањем инвалидске пензије, тужиоцу и његовом брачном другу се укида уплата доприноса за здравствено осигурање и губи право и на бесплатно лечења и лекове, при чему је код њега губитак радне способности настао због болести за чију терапију се лекови могу добити искључиво на рецепт који издаје изабрани лекар. Поред овога, укидањем исплате пензије, остаје без основних средстава за живот, па осим угрожавања здравственог стања тужиоца и његове супруге, неће моћи да измирује обавезе за струју, комуналије, превоз и сличне обавезе.